ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
128

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 1296. Για την ασφάλιση ανασφάλιστων ομάδων. 1

Ν. 1297. Τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν.Δ. 582/1970 «περί εισαγωγής εις Στρατιωτικάς Σχολάς Μαθητών καθ' υπέρβασιν. 2

Ν. 1298. Αντικατάσταση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 του Ν. 106/1975 «περί Ταγμάτων Αριστείας» όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 795/1978. . . 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1296

Για την ασφάλιση ανασφάλιστων ομάδων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

1. Στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) δημιουργείται ειδικός λογαριασμός με τον τίτλο «ειδικός λογαριασμός συνταξιοδότησης ανασφάλιστων υπερήλικων» οικονομικά ανεξάρτητος από τους άλλους κλάδους ασφάλισης.

2. Από το λογαριασμό αυτόν χορηγείται κάθε μήνα σύνταξη και υγειονομική περίθαλψη σε Έλληνες υπήκοους και όμογενείς, που μένουν μόνιμα στην Ελλάδα και έχουν συμπληρώσει τα 70 χρόνια, εφόσον δεν παίρνουν αυτοί και οι σύζυγοί τους, στις περιπτώσεις ανθρόγυνων, σύνταξη ή άλλο περιοδικό βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή και δεν έχουν εισόδημα, από εργασία τους ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή, που να ξεπερνά το ύψος της σύνταξης, που χορηγείται από τον Ο.Γ.Α. στους συνταξιούχους του.

Εφόσον τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής παίρνουν, τόσο αυτά, όσο και σε περίπτωση εγγάμων ο ένας ή και οι δύο σύζυγοι, σύνταξη ή άλλο περιοδικό βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή ίση ή μικρότερη από το ποσό της σύνταξης που χορηγεί ο Ο.Γ.Α. έχουν δικαίωμα να επιλέξουν, μια μόνο φορά, είτε τη σύνταξη που δικαιούνται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, είτε τη σύνταξη ή το βοήθημα που λαμβάνουν από οποιαδήποτε πηγή.

3. Για τη συνταξιοδότηση και υγειονομική περίθαλψη των προσώπων αυτών επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός.

4. Η διοίκηση και η διαχείριση του Λογαριασμού ασκείται από το Διοικητικό Συμβούλιο και τα αρμόδια όργανα του Ο.Γ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Οργανισμού αυτού και του παρόντος νόμου.

Άρθρο 2.

1. Το ποσό της παραπάνω σύνταξης είναι το ίδιο με το ποσό που χορηγείται από τον Ο.Γ.Α. στις διάφορες κατηγορίες συνταξιούχων γήρατος σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 5 του Ν. 4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων», όπως ισχύουν κάθε φορά. Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής νοείται ως όριο ηλικίας το 70ό έτος.

Οι γυναίκες, σύζυγοι συνταξιούχων ανασφάλιστων υπερήλικων, που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, δικαιούνται οι ίδιες και οι σύζυγοί τους, από 1.1.1983 το μηνιαίο ποσό της σύνταξης, που προβλέπεται κάθε φορά από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του Ν. 4169/1961, χωρίς να χρειάζεται η έκδοση απόφασης απονομής της σύνταξης για τις γυναίκες που συμπλήρωσαν ή συμπληρώνουν μέχρι 31.12.1982 το 70ό έτος της ηλικίας τους, οι οποίες θεωρούνται αυτοδικαίως συνταξιούχοι.

Σε περίπτωση που ο σύζυγος συνταξιούχου ανασφάλιστης υπερήλικης συνταξιοδοτηθεί από τον ΟΓΑ, το ποσό της σύνταξης της συζύγου του, που της χορηγήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Ν. 4169/1961, καθορίζεται στο ύψος που ορίζεται κάθε φορά από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του ίδιου Ν. 4169/1961.

2. Σε όσους χορηγείται σύνταξη σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο καθώς και στα μέλη της οικογένειάς τους, παρέχεται επιπλέον και υγειονομική περίθαλψη, που είναι ίδια με αυτή που παρέχεται στους ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α. και με την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 3.

1. Τα δικαιολογητικά, που πρέπει να υποβληθούν για την απονομή της σύνταξης καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια απαραίτητη για τη λειτουργία του Λογαριασμού, θα ορισθούν με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ο.Γ.Α.

2. Για την απόδειξη της ηλικίας, την έναρξη καταβολής και διακοπής της σύνταξης, τη διαδικασία και τα όργανα απονομής αυτής, τις κυρώσεις και τα μέσα θεραπείας καθώς και για κάθε περίπτωση, που επηρεάζει τα δικαιώματα, που θεσπίζονται από τον παρόντα νόμο, εφαρμόζεται η νομοθεσία του Ο.Γ.Α.

3. Κατεξαίρεση, ἂν κατὰ τὴν κρίση τοῦ ὀργάνου ἀπονομῆς τῆς σύνταξης, εἶναι δυσχερὴς ἡ ὑποβολὴ ἀπὸ γυναῖκες ἢ ἀλλοδαπούς ἢ ἀκαθόριστης ὑπηκοότητας πρόσωπα τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων τῆς ἡλικίας ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Ο.Γ.Α., ἡ ἡλικία τῶν πιὸ πάνω προσώπων καθορίζεται ἀπὸ τὸ ὄργανο ἀπονομῆς τῆς σύνταξης, μὲ τὴν ἴδια ἀπόφαση ποὺ χορηγεῖται ἡ σύνταξη, βάσει στοιχείων, ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴ ταυτότητα, παλαιὰ δημοτολόγια, διαβατήριο, πιστοποιητικὸ γέννησης ἢ βάπτισης ἢ ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀποδεικτικὸ μέσο.

4. Σὲ περιπτώσεις ποὺ ὁ ἀνασφάλιστος ὑπερήλικος βρίσκεται σὲ διάσταση καὶ δὲν κατοικεῖ στὴν ἴδια στέγη μὲ τὴ σύζυγό του ἐπὶ μιὰ πενταετία τουλάχιστο πρὶν ἀπὸ τὴν ὑποβολὴ τῆς αἴτησης γιὰ συνταξιοδότηση, ἢ ἂν ἡ σύζυγός του ἔχει ἐξαφανιστεῖ καὶ δὲν ἔχει δώσει σημεῖα ζωῆς ἐπὶ τριάντα τουλάχιστο χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ὑποβολὴ τῆς αἴτησης γιὰ συνταξιοδότηση ἢ οἱ συνθῆκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐξαφανίστηκε πιθανολογοῦν τὸ θάνατό της, δικαιοῦται σύνταξη, ἐφόσον ἔχει καὶ τὶς λοιπὲς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἔγγαμη ἀνασφάλιστη ὑπερήλικη σὲ περίπτωση διάστασης ἢ ἐξαφάνισης τοῦ συζύγου της.

Ἄρθρο 4.

1. Οἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1210/1981 ἀντικαθίστανται μὲ νέα παράγραφο 4, ποὺ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«4. Στὴν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ γιὰ τοὺς κλάδους σύνταξης καὶ ἀσθένειας ὑπάγονται ὑποχρεωτικὰ καὶ αὐτοδίκαια καὶ οἱ μὴ παρέχοντες ἐξαρτημένη ἐργασία θεατρικοὶ συγγραφεῖς, μουσικοσυνθέτες, μεταφραστές, ποιητές, στιχουργοί, πεζογράφοι, κριτικοί, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, χορογράφοι, ἐνδυματολόγοι, καραγκιοζοπαίχτες, θεατρικοὶ ἐπιχειρηματίες, καθὼς καὶ τραγουδιστές, μουσικοί, ἠθοποιοὶ καὶ γενικὰ καλλιτέχνες, ἑρμηνευτές, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 10 τοῦ Ν. 1075/1980».

2. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ποὺ θὰ ἐκδίδονται μετὰ ἀπὸ γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπαγωγὴ στὶς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ προσώπων ἄλλων ἐπαγγελματικῶν κατηγοριῶν, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦνται στὸ χῶρο τοῦ θεάματος καὶ ἀκροάματος χωρὶς νὰ παρέχουν ἐξαρτημένη ἐργασία.

3. Γιὰ τὶς ἐπαγγελματικὲς κατηγορίες τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ἠθοποιῶν, δὲν ἰσχύουν οἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ, ποὺ προβλέπουν τὴν ἀναστολὴ καταβολῆς τῆς σύνταξης τῶν ἀπασχολούμενων συνταξιούχων, ἐφόσον καὶ μετὰ τὴ συνταξιοδότησή τους συνεχίζουν νὰ ἀπασχολοῦνται στὴν ἴδια ἐπαγγελματικὴ εἰδικότητα. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ πρόσωπα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 1210/1981 ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἐφαρμογῆς του.

Ἄρθρο 5.

1. Ἐργοδότες τῶν ἀναφερόμενων στὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου αὐτοῦ προσώπων θεωροῦνται τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ποὺ χρησιμοποιοῦν, ὄχι γιὰ δική τους χρήση, τὸ ἔργο ἢ τὴν ἑρμηνεία ἢ γενικὰ τὶς ὑπηρεσίες τους (δισκογραφικὲς ἐπιχειρήσεις, θεατρικοὶ ἐπιχειρηματίες, ἐκδοτικοὶ οἶκοι, ραδιοτηλεοπτικὰ δίκτυα, κινηματογραφικοὶ καὶ τηλεοπτικοὶ παραγωγοί, ἐπιχειρήσεις ὀργάνωσης συναυλιῶν καὶ γενικὰ δημόσιων θεαμάτων καὶ ἀκροαμάτων κλπ.) καὶ ἔχουν ἔναντι τοῦ ΙΚΑ τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ τὴ νομοθεσία του γιὰ τοὺς ἐργοδότες ὑποχρεώσεις.

2. Εἰδικὰ γιὰ τὶς κατηγορίες προσώπων ἀπὸ τὶς ἀναφερόμενες στὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου αὐτοῦ, ὅπου, ἢ δὲν ὑπάρχουν οἱ κατὰ τὴν ἔννοια τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐργοδότες ἢ εἶναι ἀδύνατος ὁ προσδιορισμός τους, ὡς ἐργοδότες, ποὺ θὰ ἔχουν ἔναντι τοῦ ΙΚΑ τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ τὴ νομοθεσία του γιὰ τοὺς ἐργοδότες ὑποχρεώσεις, θεωροῦνται οἱ ἴδιοι ἀτομικά.

3. Γιὰ τὰ πρόσωπα τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου αὐτοῦ ὀφείλονται εἰσφορὲς γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἀμοιβῶν, δικαιωμάτων κλπ. ποὺ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλουν οἱ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐργοδότες, γιὰ τὴ χρησιμοποίηση τοῦ ἔργου τους ἢ τῆς ἑρμηνείας ἢ γενικὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τους καὶ ὑπολογίζονται μὲ τὸ ἰσχύον κάθε φορὰ γιὰ τὸ ΙΚΑ ἀσφάλιστρο κλάδων σύνταξης καὶ ἀσθένειας ἐργοδότη καὶ ἀσφαλισμένου.

4. Γιὰ τὰ πρόσωπα τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ οἱ εἰσφορὲς θὰ προκύπτουν ἀπὸ τὸν πολλαπλασιασμὸ τοῦ ἰσχύοντος κάθε φορὰ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς 12ης ἀσφαλιστικῆς κλάσης πρὸς τὸ ἐπίσης ἰσχύον κάθε φορὰ ἀσφάλιστρο κλάδων σύνταξης καὶ ἀσθένειας ἐργοδότη καὶ ἀσφαλισμένου καὶ θὰ ὀφείλονται γιὰ ὅσο χρόνο διαρκεῖ ἡ συγκεκριμένη ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόληση.

Ἄρθρο 6.

1. Οἱ ἡμέρες ἐργασίας καὶ ἀσφάλισης τῶν προσώπων ποὺ ἀπασχολοῦνται στὶς ἐπαγγελματικὲς κατηγορίες τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου αὐτοῦ, πλὴν τῶν εἰδικὰ ἀναφερόμενων στὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5, προκύπτουν ἀπὸ τὸ πηλίκο τῆς διαίρεσης τοῦ συνόλου τῶν ἀμοιβῶν τους, δικαιωμάτων κλπ. μὲ τὸ ἰσχύον κάθε φορὰ τεκμαρτὸ ἡμερομίσθιο τῆς 12ης ἀσφαλιστικῆς κλάσης.

Οἱ προκύπτουσες μὲ τὸν ὑπολογισμὸ αὐτὸν μέρες ἀσφάλισης, ἄσχετα ἀπὸ τὴ διάρκεια τῆς προσφορᾶς τῶν ὑπηρεσιῶν, εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπερβοῦν τὶς τριακόσιες (300) τὸ χρόνο, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὶς πεντακόσιες (500).

Πάντως γιὰ κάθε δεκαετία ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἀσφάλισης δὲν μποροῦν νὰ ὑπερβοῦν τὶς τρεῖς χιλιάδες (3.000) μέρες ἀσφάλισης.

2. Ἡμέρες ἐργασίας καὶ ἀσφάλισης τῶν ἀναφερόμενων στὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 προσώπων εἶναι ἐκεῖνες γιὰ τὶς ὁποῖες, μέσα σὲ κάθε ἔτος, διήρκεσε ἀποδεδειγμένα ἡ συγκεκριμένη ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησή τους καὶ γιὰ τὶς ὁποῖες καταβλήθηκαν οἱ κατὰ τὴν παράγραφο 4 τοῦ ἴδιου ἄρθρου εἰσφορές.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, θὰ καθορίζεται ἡ διαδικασία ὑπολογισμοῦ τῶν κατὰ τὶς προηγούμενες παραγράφους ἡμερῶν ἐργασίας, καθὼς καὶ κάθε λεπτομέρεια ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων αὐτῶν.

Ἄρθρο 7.

1. Στὴν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ, γιὰ τοὺς κλάδους σύνταξης καὶ ἀσθένειας, ὑπάγονται ὑποχρεωτικὰ καὶ αὐτοδίκαια οἱ ἑταῖροι ἑταιρικῶν θιάσων, οἱ ὁποῖοι ἐξομοιοῦνται γιὰ τὴν περίπτωση αὐτὴ μὲ ἠθοποιοὺς ἢ ἄλλους καλλιτέχνες ποὺ παρέχουν ἐξαρτημένη ἐργασία. Ἑταιρικοὶ θίασοι θεωροῦνται ἑνώσεις ἠθοποιῶν ἢ ἠθοποιῶν καὶ ἄλλων καλλιτεχνῶν, μὲ σκοπὸ τὴν παρουσίαση στὸ κοινὸ θεατρικῶν παραστάσεων, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ νομικὴ μορφὴ μὲ τὴν ὁποία ἐμφανίζονται οἱ ἑνώσεις αὐτὲς (ἐμπορικὴ ἑταιρία, ἀστικὴ ἑταιρία, σωματεῖο, ὁμάδα κλπ.).

2. Ἡ ἀσφάλιση τῶν παραπάνω προσώπων γίνεται μέσω ἑνὸς ἑταίρου τοῦ ἑταιρικοῦ θιάσου, ἠθοποιοῦ ἢ μή, ποὺ ἀποκαλεῖται ἐκπρόσωπος τοῦ θιάσου. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ θιάσου εἰσπράττει ἀπὸ τοὺς ἑταίρους ἠθοποιοὺς τὶς εἰσφορὲς ἐργοδότη καὶ ἀσφαλισμένου καὶ τὶς καταβάλλει στὸ ΙΚΑ, ὑπέχοντας ἀπέναντί σ' αὐτὸ ὅλες τὶς εὐθύνες τοῦ ἐργοδότη.

3. Ἡ ὑπόδειξη τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ θιάσου, ἡ ἀνάκλησή ἢ ἡ ἀντικατάστασή του γίνεται ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ ἑταιρικοῦ θιάσου, ποὺ παίρνεται μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν ἑταίρων.

4. Ἡ διάταξη τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 ἔχει ἐφαρμογὴ καὶ γιὰ τὰ πρόσωπα τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

Άρθρο 8.

1. Η ασφάλιση των αναφερόμενων στις παρ. 1 του άρθρου 4 και παρ. 1 του άρθρου 7 προσώπων αρχίζει αναδρομικά από την ημερομηνία συγχώνευσης του Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου στο ΙΚΑ (1.10.81), με την προϋπόθεση ότι μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού οι ενδιαφερόμενοι ασφαλισμένοι θα είναι σε θέση να αποδείξουν την παροχή των υπηρεσιών τους καθώς και το σύνολο των δικαιωμάτων κλπ. που καταβλήθηκαν.

Οι εισφορές για την αναδρομική αυτή ασφάλιση, όπως θα προσδιοριστούν κατά τις παρ. 3 του άρθρου 5 και παρ. 4 του άρθρου 7 του νόμου αυτού, καταβάλλονται από τους εργοδότες, χωρίς πρόστιμα και άλλες προσαυξήσεις, εφάπαξ ή σε ίσόποσες μηνιαίες δόσεις, μέσα σε ένα χρόνο από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν, με τις ίδιες προϋποθέσεις και για τα πρόσωπα της παρ. 2 του άρθρου 5, εφόσον θα αποδείξουν ότι για το χρόνο που ζητείται η αναδρομική ασφάλιση απασχολήθηκαν πράγματι στις συγκεκριμένες επαγγελματικές κατηγορίες.

Άρθρο 9.

Στο τέλος του άρθρου 3 του Ν. 1210/1981 προστίθεται παράγραφος 5, που έχει ως ακολούθως:

«5. Ο υπολογισμός του ποσού της εξαγοράς για την αναγνώριση του χρόνου, που προβλέπεται από τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού, γίνεται με βάση το κατά την ημερομηνία της συγχώνευσης στο ΙΚΑ του Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών κλπ. ισχύον ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη και το κατά την αυτή ημερομηνία ισχύον ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης».

Άρθρο 10.

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3, του άρθρου 4 του Ν. 1210/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι προκύπτουσες με τον παραπάνω υπολογισμό μέρες εργασίας καθώς και αυτές που πραγματοποιήθηκαν με μισθό ή ημερομίσθιο ή με την ιδιότητα του εταίρου ηθοποιού εταιρικού θιάσου είναι δυνατό να υπερβούν τις 300 αλλά όχι και τις 500 το χρόνο. Πάντως για κάθε δεκαετία από την έναρξη της ισχύος του Ν. 1210/1981 δεν μπορούν να υπερβούν τις 3.000 μέρες εργασίας».

2. Η προβλεπόμενη από την παράγραφο 4 του άρθρου 3 του Ν. 1210/1981 προθεσμία υποβολής αίτησης για την αναγνώριση ύστερα από εξαγορά των χρόνων σπουδών, παρατείνεται για έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 11.

Κυρώνεται η υπ' αριθ. Β2/33/οικ. 1648/12.10.81 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, από την ημερομηνία της ισχύος του Ν. 1210/1981, η οποία έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περί υπολογισμού των εις την ασφάλισιν του τέως Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου, πραγματοποιηθεισών ημερών εργασίας ως δηλωθεισών εις την ασφάλισιν του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων διά την θεμελίωσιν δικαιώματος προς χορήγησιν των παροχών του Κλάδου Ασθενείας του ΙΚΑ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 1210/1981 «περί συγχωνεύσεως εις το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) του Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου και άλλων τινών συναφών διατάξεων» (ΦΕΚ 278/22.9.81 τ. Α').

2. Το γεγονός ότι κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 1210/1981, εγεννήθησαν αμφιβολίαι εάν η διάταξις αύτη καλύπτει και τον Κλάδο Ασθενείας του ΙΚΑ.

3. Την ανάγκη διευκολύνσεως εν τω μεταξύ, των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του συγχωνευθέντος Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου εις το Ι.Κ.Α.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Αι εις την ασφάλισιν του τέως Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου, πραγματοποιηθείσαι ημέραι εργασίας, λογίζονται ως πραγματοποιηθείσαι εις την ασφάλισιν του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, διά την πλήρωσιν των απαιτουμένων προϋποθέσεων υπό της νομοθεσίας του ΙΚΑ προς θεμελίωσιν των δικαιωμάτων προς χορήγησιν και των παροχών των Κλάδων Ασθενείας του Ιδρύματος.

Η απόφασις αύτη θα κυρωθεί διά νόμου.

Ο Υπουργός
ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ»

Άρθρο 12.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει:

α) των διατάξεων των άρθρων 1, 2 εκτός του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και 3 από την 1η Αυγούστου 1981,

β) των διατάξεων του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 από την 1η Ιανουαρίου 1983,

γ) των διατάξεων του άρθρου 8 από την 1η Οκτωβρίου 1981, και

δ) των λοιπών διατάξεων από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από αυτές.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήναι, 9 Οκτωβρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ — ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήναι, 12 Οκτωβρίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1297

Τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν.Δ. 582/1970 «περί εισαγωγής εις Στρατιωτικάς Σχολάς Μαθητών καθ' υπέρβασιν».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

Τα άρθρα 2 και 3 του Ν.Δ. 582/1970 λαμβάνουν τους αριθμούς 4 και 5 αντιστοίχως και μετά το άρθρο 1 του Ν.Δ. 582/1970, όπως ισχύει τώρα, προστίθενται τα άρθρα 2 και 3, τα οποία έχουν ως εξής:

«Άρθρο 2.

1. Οἱ ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 κατηγορίες λαμβάνουν τό 25% ἐκ τοῦ ὁριζομένου ποσοστοῦ ἐκ 35%, ἀπό τήν σειρά ἐπιτυχίας τῶν ἐπιλαχόντων, ἐνῶ τό ὑπόλοιπο 10% λαμβάνουν χωρίς ἐξετάσεις τά τέκνα τῶν φονευθέντων ἤ θανόντων στρατιωτικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων στόν πόλεμο ἤ στήν εἰρήνη κατά τήν ἐκτέλεση διατεταγμένης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας πρόδηλα καί ἀναμφισβήτητα ἕνεκα αὐτῆς.

2. Στήν προκήρυξη κάθε διαγωνισμοῦ εἰσαγωγῆς καθορίζονται τά ἀποδεικτικά τῆς ἰδιότητας τῶν ὑποψηφίων χωρίς ἐξετάσεις τῆς προηγούμενης παραγράφου, οἱ ὁποῖοι πρέπει νά ἔχουν τόν ἀντίστοιχο τίτλο σπουδῶν πού ἀπαιτεῖται γιά τούς λοιπούς ὑποψηφίους μέ βαθμό τουλάχιστον 80% ἤ 70% τοῦ ἀνώτατου βαθμοῦ τῆς κλίμακας βαθμολογίας τοῦ τίτλου σπουδῶν των, γιά Σχολές Ἀξιωματικῶν καί Ὑπαξιωματικῶν, ἀντίστοιχα.

3. Ἡ εἰσαγωγή τῶν ὑποψηφίων στίς σχολές συντελεῖται ἀφοῦ κριθοῦν κατάλληλοι στίς ὑγειονομικές, ἀθλητικές καί ψυχοτεχνικές ἐξετάσεις πού ὁρίζονται κάθε φορά γιά τούς λοιπούς ὑποψηφίους.

Σέ περίπτωση πού ὁ ἀριθμός τῶν ὑποψηφίων τῆς κατηγορίας αὐτῆς δέν ἐπαρκεῖ γιά τή συμπλήρωση τοῦ ποσοστοῦ πού καθορίστηκε, τότε ὁ ἀριθμός συμπληρώνεται ἀπό τούς ὑποψηφίους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου καί σύμφωνα μέ τίς διατάξεις αὐτοῦ.

4. Στίς παραμεθόριες περιοχές τοῦ Κράτους, πλέον αὐτῶν πού ἀναφέρονται στήν ἀπό 13 Δεκεμβρίου 1960 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης (ΦΕΚ 4/9.1.61), συμπεριλαμβάνονται καί οἱ Νομοί Λέσβου, Χίου καί Σάμου.

Ἄρθρο 3.

1. Ἡ ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων πού ἔχουν τίς προϋποθέσεις γιά εἰσαγωγή στίς Στρατιωτικές Σχολές χωρίς ἐξετάσεις, γίνεται μέ βάση τήν αἴτηση καί δήλωση προτίμησης τῆς Σχολῆς καί τό βαθμό τίτλου σπουδῶν κάθε ὑποψηφίου.

2. Σέ περίπτωση ἰσοβαθμίας τοῦ τίτλου σπουδῶν, ἐπιλέγεται κατά προτεραιότητα ὁ ὑποψήφιος πού ἔχει μεγαλύτερη συνολική βαθμολογία στό σύνολο τῶν μαθημάτων τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων τῆς ἀντίστοιχης Σχολῆς.

Σέ περίπτωση καί νέας ἰσοβαθμίας εἰσάγονται ὅλοι πού ἔχουν τήν ἀνωτέρω ἰσοβαθμία».

Ἄρθρο 2.

Ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπό τή δημοσίευσή του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τό κείμενο τοῦ παρόντος καί νά ἐκτελεσθεῖ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 12 Ὀκτωβρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 12 Ὀκτωβρίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1298

Ἀντικατάσταση τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 106/1975 «περὶ Ταγμάτων Ἀσιτείας» ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὸ Ν. 795/1978.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο μόνο.

1. Τὸ Συμβούλιο Ταγμάτων Ἀριστείας, πού συγκροτεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν γιὰ θητεία δύο χρόνων, ἀπαρτίζεται ἀπὸ δύο Μεγαλόσταυρους μὲ τοὺς ἀναπληρωτές τους, πού εἶναι ἐπίσης Μεγαλόσταυροι, ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν ὁποῖον ἀναπληρώνει, ὅταν κωλύεται, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του, ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν ὁποῖο ἀναπληρώνει, ὅταν κωλύεται, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του, ἀπὸ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους σύμφωνα μὲ τὴν ἐπετηρίδα Πρέσβεις ἢ Πληρεξούσιους Ὑπουργοὺς Α' Τάξεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, πού ὑπηρετοῦν στὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία, ἀπὸ ἕναν Ἀνώτατο Ἀξιωματικὸ πού ὁρίζεται μεταξὺ ἐκείνων πού ὑπηρετοῦν στὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἐκ περιτροπῆς ἀπὸ καθένα τῶν τριῶν ὅπλων, ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, καὶ ἀπὸ ἕναν ἀνώτερο ἢ ἀνώτατο ὑπάλληλο ἀπὸ αὐτοὺς πού ὑπηρετοῦν στὴν Προεδρία τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος ὁρίζεται, μαζὶ μὲ τὸν ἀναπληρωτή του, ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας. Χρέη Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ ἀρχαιότερος ἀπὸ τοὺς παριστάμενους Μεγαλόσταυρους. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου μετέχει ὡς εἰσηγητής, χωρὶς ψῆφο, καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως Ἐθιμοτυπίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Χρέη Γραμματέα ἐκτελεῖ διπλωματικὸς ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Ἐθιμοτυπίας, πού ὁρίζεται ἀπὸ τὸν προϊστάμενό της.

2. Τὸ Συμβούλιο ἔχει ἀπαρτία ὅταν παρίστανται τουλάχιστον πέντε ἀπὸ τὰ μέλη του, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται ἀπαραίτητα καὶ ἐκεῖνο πού ἐκτελεῖ, σύμφωνα μὲ τὶς προηγούμενες διατάξεις, χρέη Προέδρου.

Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενο τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθεῖ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 11 Ὀκτωβρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 12 Ὀκτωβρίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ